

О

Облечения вързун – Стр., ЮИ 3, един от двата рида, който е горист – „облечен“, за разлика от другия – обезлесен, гол, свързани с общ връх.

Оборище – Тв., 3, нов квартал в гр. Твърдица на мястото на стара циганска махала. Името е по аналогия на историческата местност *Оборище*.

Овасъалан – Шив., С 6,)ГХХ), поляна сред гора. От т. *ova* ‘равнина’ и *алан* ‘поляна’.

Овощките – Шив., СИ 8, някогашна овощна градина, по-късно изоставена.

Овчара – Сл., СИ 7,5, скален феномен, свързан с легенда за Еньова булка.

Овчарова могила – Зл.в., СИ 2,5, няколко могили при Терджумен.

Овчарска махала – Сл., 3, стара българска махала в кв. *Клуцохор* на Сливен. Името е свързано с живеещите някога там овчари *Делиминкови* и др. ДИ: *Чобан махлa*.

Овчарските гробища – Ич., ЮЗ 6, планинско възвишение, на което са били избити група овчари, тръгнали за Русия.

Овчѐря – Тв., С 1,8, гора с поляна и пътеки. Някога оттук са минавали овчарите, когато са изкарвали стадата си на паша. ДИ: *Чѐря*.

Огледалата – Бин., С 2,4, теснина със завой на шосето под жп мост в Бинкоския пролом. От двете страни са поставени големи огледала, за да осигуряват видимост на превозните средства. Сега липсват.

Ода гидик – Шив., СЗ 6, връх, край който през седловина е минавал стар път.

Одаята – Бож., от емл. рег.

Оджак тарла – Топ., ЮИ 2.

Оджаците – Тв., неуст., от рум. вл., за нива, 1881 г.

Около Голямата кория – Ор., от рум. вл., за нива, 1883 г.

Около лозята – Шив., неуст., от рум. вл., за нива, 1882 г.

Оксана – Ст.с. ЮИ 2,2, някогашни осенови дървета, от диал. *оксен, осен*.

Оладжак – Ж.б. Ю 3,5 (ГХХ).

Олан бурулук – Ж.б. ЮИ 1,2.

Олелията – 1. Б., СЗ 0,5; 2. Гав., СЗ, до селото.

Олога, Олуга – 1. Топ., С 4, голяма падина, пасище; 2. Сот., ЮИ 2.

Диал. от *валог*.

Олуклий – Кер., СИ 4, обраб. земя близо до *Улуклу дере*, от тур. *oluk* ‘трѐба, улей за изтичане на вода, улук’.

Олуклѐ дерѐ, Улуклѐ дерѐ – средногорски дол, граница; 1. Кер., СИ 4; 2. Ск., СЗ 3,5; 3. Гр., С 1,8, речен дол, вдлъбнат като улей.

Олуклѐ чешмѐ – Кер., вж. *Улуклийска чешмa*.

Омайниковото – Сл., СИ 4,5, някогашна гора с къшли, собственост на Георги *Омайников*, откупена от Сливенската община през 1936 г.

Омайниковото изворче – СИ 4,5, изворче при *Омайниковата къшла*.

Омурча бурѐн – Б.п., СЗ 7,5. ДИ: *Омурча* – средният нос.